

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2019/3 20.01.2019

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Nie będą więcej mówić o tobie «Porzucona»,
o krainie twej już nie powiedzą «Spustoszona».

Raczej cię nazwą «Moje w niej upodobanie»,
a krainę twoją – «Poślubiona»”. (Iz 62, 4)

Dzisiaj Ty i ja słyszymy słowa Maryi: „zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Owe totalne posłuszeństwo Jezusowi jest najlepszą drogą do pięknego owocowania naszego życia. Dzisiaj Pan mówi, że wolą Boga jest być jako Lud Boży zawarł z Nim małżeństwo na zawsze. Warto to głęboko przemyśleć. Warto się uczyć Ewangelii, bo otwiera nas na radość i pokój.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Pokornej modlitwy Pan wysłuchuje.” (19.01.2019) „Dzisiaj rozpoczął się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan: wszyscy jesteście wezwani, aby prosić Boga o ten wielki dar.” (18.01.2019) „Czuwajmy, aby nasze serce nie było zdeprawowane, bo to prowadzi do małoduszności, aby nie było w nim uporu, bo to prowadzi do zamknięcia, by nie było zniewolone pokusami, bo to prowadzi do życia chrześcijańskiego uwikłanego w kompromisy.” (17.01.2019) „Duch Boży w sposób wolny mówi do każdego poprzez uczucia i myśli. Nie można Go zamknąć w tabelach. Przyjmuje się Go sercem!” (16.01.2019) „Niech cierpienia, które widzicie, nie przerażają was. Zanieście je przed Ukrzyżowanego i na Eucharystię, skąd czerpie się miłość cierpliwą i współczującą.” (15.01.2019) „Spójrzmy na nasze ręce, często puste i bez miłości. Spróbujmy dzisiaj pomyśleć o bezinteresownym darze, który moglibyśmy uczynić.” (14.01.2019) „Chrzest jest najlepszym darem, jaki otrzymaliśmy: pozwala nam przynależeć do Boga oraz daje nam radość zbawienia.” (13.01.2019) „Małość jest wolnością. Kto jest mały – w sensie ewangelicznym – jest lekki oraz wolny od jakiegokolwiek dążenia do pokazania się i od żądzy sukcesu.” (12.01.2019)

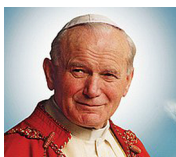
Święta myśl od świętych:

„Parafia bowiem jest wspólnotą ochrzczonych, którzy wyrażają i potwierdzają swoją tożsamość przede wszystkim poprzez sprawowanie Ofiary eucharystycznej.” (św. Jan Paweł II)

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś, w Drugą Niedzielę Zwykłą, prosimy o pokój dla „naszych czasów”. Tylko Ojciec może nam go dać, ale też tylko wtedy, gdy jesteśmy posłuszni Jezusowi.
2. W poniedziałek przypada wspomnienie św. Agnieszki, męczenniczki, we czwartek – św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła.
W piątek, w święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła zakończy się w Kościele Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Msza św. o jedność chrześcijan odbędzie się w naszym kościele o 18:00. Serdecznie zapraszamy.
W sobotę będziemy przeżywali wspomnienie św. biskupów Tymoteusza i Tytusa.
3. Dziękujemy wszystkim, którzy złożyli piękne świadectwo podczas wizyty duszpasterskiej w swoich domach, a także za życzliwe słowa, wskazówki, poczęstunek i złożone ofiary. Kolęda dobiegła końca. Gdyby ktoś jednak chciał jeszcze zaprosić księdza z Bożym błogosławieństwem, to może to uczynić przez cały rok. Z radością nawiedzimy wasze rodzinne progi.
4. W nowym numerze „Niedzieli” polecamy szczególnie artykuł o kolejnej próbie sekularyzacji polskiej szkoły, kolejny – o wspaniałym Ks. Biskupie Antonim z Częstochowy, który przeżywa 25-lecie swojej posługi biskupiej oraz tekst o śp. ks. Stefanie Niedzielaku, którego zamordowały służby PRL dokładnie 30 lat temu w czasie przygotowań do operacji nazwanej „obradami okrągłego stołu”.
5. W najnowszym „Oblubieńcu” znajdziemy kolejny odcinek adhortacji św. Jana Pawła II o powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie oraz opis nowego dzieła miłosierdzia w naszej parafii. Rusza bowiem stała zbiórka żywności dla potrzebujących. Niech Bóg błogosławi tych, którzy to zorganizowali.
6. Zapraszamy dziś do sali widowiskowej Gminnego Ośrodka Kultury, na 15:00, na prezentację laureatów XV Przeglądu Zespołów Teatralnych „Wręczyckie Jasełka 2019”, a później na nasz tradycyjny parafialny koncert kolęd, który odbędzie się po wieczornej Mszy św., o 18:00. Niech ten dzień będzie oddaniem wielkiego hołdu Panu Jezusowi, który codziennie jest z nami i służy nam, choć jest naszym Bogiem.
7. W ostatnim czasie „na organy” złożono 8200 zł (Wojciech Lisiecki, Andrzej, Urszula, Dominik i Dorota Hobot, Henryk i Jadwiga Bułacińscy, Stefan i Grazyna Myrda, Krzysztof i Barbara Dądela, Maria i Jerzy Leśnikowie, Franciszek i Bernadetta Słomian, Jolanta, Henryka oraz Mieczysław Kała, Marcin i Agata Matysiak, Diana i Damian Wilczyńscy, Roman i Magdalena Gwiżdździńscy, Henryk i Łukasz Olszewscy, Krystyna i Stanisław Witkowscy, Iwona Witkowska-Kosiorek, Grzegorz i Małgorzata Cichoń, Marian i Irena Cichoń, Józef, Halina i Witold Glin, Józef i Lidia Marczyk, Łukasz i Aneta Żyłka, Daniel i Karina Ułamek, Zenona i Zygfryd Lizurej, Wanda i Fryderyk Oparacz, Józef i Bożena Paturej, Zofia Trzepizur, Wiesława i Krzysztof Kościelni, Maria Polak, Marek i Irena Ptak, Andrzej i Agnieszka Gazda, Dominik i Renata Palasińscy – 2. rata, Jan i Krystyna Tukaj, Tomasz i Wioletta Chraczyńscy, Józef i Danuta Hadrian, Krystyna Stark, Eugenia i Roman Soluchowie, Damian Dąbrowski, Marianna i Zenon Kudłowie, Renata i Roman Pasięka, Paulina i Paweł Hobot, Barbara i Bronisław Ptak, Zofia Chrzanowska, Wiesław i Jolanta Chrzanowscy i kilkunastu ofiarodawców anonimowych).
8. Dzisiejsze ofiary przeznaczamy na zapłatę za sprzątanie kościoła. Przy tej okazji bardzo dziękujemy pani Beacie za wielkie poświęcenie i serce do tej posługi.

Św. Jan Paweł II

Adhortacja Apostolska CHRISTIFIDELES LAICI

**O powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie
dwadzieścia lat po Soborze Watykańskim II, odc. 8**

ROZDZIAŁ II – LATOROŚLE JEDNEGO WINNEGO KRZEWU

Uczestnictwo świeckich w życiu Kościoła-Wspólnoty

TAJEMNICA KOŚCIOŁA-WSPÓLNOTY

18. Posłuchajmy raz jeszcze, co mówi Jezus: „Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który uprawia. (...) Wytrwajcie we Mnie, a ja [będę trwał] w was” (J 15, 1. 4).

Te proste słowa objawiają nam tajemniczą więź, jaka łączy Pana Jezusa i Jego uczniów, Chrystusa i ochrzczonych. Jest to komunია żywa i ożywiająca, która sprawia, że chrześcijanie nie należą do siebie, ale są własnością Chrystusa, tak jak latorośle, które są wszczepione w winny krzew.

Wzorem, źródłem i celem jednościi chrześcijan z Jezusem jest jedność Syna z Ojcem w darze Ducha Świętego. Zjednoczeni z Synem w miłości Ducha Świętego, chrześcijanie są równocześnie zjednoczeni z Ojcem.

W dalszym ciągu Jezus mówi: „ja jestem krzewem winnym, wy — latoroślami” (J 15, 5). Z jednościi chrześcijan z Chrystusem wywodzi się jedność między chrześcijanami, wszyscy oni bowiem są pędami jednej Winorośli, czyli samego Chrystusa. Jezus ukazuje tę jedność jako cudowne odbicie i tajemnicze uczestnictwo w miłości, która łączy w jedno Ojca, Syna i Ducha Świętego. I o tę jedność prosi w swej modlitwie: „Aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili jedno w Nas, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał” (J 17, 21).

Otóż właśnie ta jedność stanowi tajemnicę Kościoła, jak przypomina Sobór Watykański II cytując słynne słowa św. Cypriana: „cały Kościół okazuje się jako «lud zjednoczony jednością Ojca i Syna, i Ducha Świętego»”. Do tajemnicy Kościoła-Wspólnoty nawiązują słowa Pawłowego pozdrowienia, które zwykliśmy słyszeć na początku Mszy św. z ust kapłana: „Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i dar jednościi w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi” (2 Kor 13, 13).

W poprzednim rozdziale staraliśmy się nakreślić „sylwetkę” osoby świeckiej z punktu widzenia jej godności. Teraz wypada nam się zastanowić nad jej misją i odpowiedzialnością w Kościele i w świecie. Ale właściwe zrozumienie tych pojęć jest możliwe tylko w bezpośrednim odniesieniu do rzeczywistości Kościoła-Komunii.

Sobór i eklezjologia komunii

19. Stajemy tutaj wobec głównego punktu nauki Kościoła o nim samym, ukazanej przez Sobór Watykański II, co przypomniał nam Synod nadzwyczajny z 1985 roku, odbyty dwadzieścia lat po Soborze: „Eklezjologia «komunii» (communio) jest ideą centralną i podstawową w dokumentach Soboru. Pojęcie Koinonia — communio, oparte na Piśmie Świętym, cieszyło się w Kościele starożytnym i cieszy do dziś w Kościołach Wschodu wielką czcią. Stąd Sobór Watykański II uczynił wiele, aby

Kościół był wyraźniej rozumiany jako «komunia» i bardziej konkretnie jako «komunia» urzeczywistniana.

Co oznacza ogromnie bogate w treść słowo *communio*? Podstawowy sens odnosi się do zjednoczenia z Bogiem przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym. To zjednoczenie dokonuje się w Słowie Bożym i sakramentach. Chrzest jest bramą i fundamentem «komunii» Kościoła; Eucharystia jest źródłem i szczytem całego życia chrześcijańskiego (por. *Lumen gentium*, 11). «Komunia» z Ciałem Chrystusa w Eucharystii oznacza i sprawia, czyli buduje wewnętrzne zjednoczenie («komunię») wszystkich wiernych w ciele Chrystusa, którym jest Kościół (por. 1 Kor 10, 16 n.).

Wkrótce po zakończeniu Soboru Paweł VI przemawiając do wiernych powiedział: „Kościół jest komunią. Jakie znaczenie ma w tym wypadku pojęcie «komunia»? Odpowiedzi na to pytanie należy szukać w katechizmie, w paragrafie mówiącym o *sanctorum communio*, czyli obcowaniu (komunii) świętych. Kościół jest właśnie świętych obcowaniem (komunią). A obcowanie to oznacza dwojaki rodzaj życiowego uczestnictwa: wcielenie chrześcijan w życie Chrystusa oraz więź jednej miłości pośród wszystkich wiernych, na tym i na tamtym świecie. Jedność z Chrystusem i w Chrystusie, i jedność wśród chrześcijan w Kościele”.

Na wstępie soborowych rozważań nad tajemnicą Kościoła spotykamy szereg obrazów biblijnych, które rzeczywistość Kościoła-Komunii ukazują w nieodłącznym dla niej wymiarze zjednoczenia chrześcijan z Chrystusem i ich wzajemnej jedności. Są to obrazy owczarni, trzody, winorośli, duchowej budowli i świętego miasta. Przede wszystkim zaś obraz ciała, zaczerpnięty z nauki Pawłowej, który pojawia się wielokrotnie na kartach Soboru, urzekając swoją nieprzemijającą świeżością. Z kolei, nawiązując do całych dziejów zbawienia, Sobór przedstawia Kościół jako Lud Boży: „podobano się (...) Bogu uświęcać i zbawiać ludzi nie pojedynczo, z wykluczeniem wszelkiej wzajemnej między nimi więzi, lecz uczynić z nich lud, który by Go poznawał w prawdzie i zbożnie Mu służył”. Treść tej nauki została zamknięta z zadziwiającym wyczuciem już w jednym z pierwszych zdań Konstytucji *Lumen gentium*: „Kościół jest w Chrystusie niejako sakramentem, czyli znakiem i narzędziem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego”.

Tak więc rzeczywistość Kościoła-Komunii wiąże się nieodłącznie, więcej, zajmuje centralne miejsce wewnątrz owego „misterium”, którym jest Boży plan zbawienia ludzkości. Właśnie dlatego właściwe rozumienie pojęcia kościelnej komunii nie może się zamykać w obrębie zwykłej interpretacji socjologicznej i psychologicznej. Kościół-Komunia to „nowy” lud, lud „mesjaniczny”, który „ma za głowę Chrystusa (...). Udziałem tego ludu stała się godność i wolność synów Bożych (...). Prawem jego stało się przykazanie nowe miłowania, jak Chrystus nas umiłował (...). Celem jego wreszcie — Królestwo Boże (...). [Został on] ustanowiony przez Chrystusa dla wspólnoty życia, miłości i prawdy”. O jedności pomiędzy członkami nowego Ludu — a jeszcze wcześniej, o ich jedności z Chrystusem — stanowią więzy nie „ciała” i „krwi” lecz „ducha”, a ściślej więzy Ducha Świętego, którego wszyscy ochrzczeni otrzymują w darze (por. J1 3, 1).

Ten sam bowiem Duch, który odwiecznie łączy jedyną i niepodzielną Trójcę, który „w pełni czasu” (por. Ga 4, 4) Syna Bożego na zawsze przyoblekł w ludzkie ciało, ten

Duch jest w dziejach chrześcijańskich pokoleń stałym i niewyczerpanym źródłem jedności w Kościele i jedności Kościoła.

Organiczna struktura wspólnoty: różnorodność i komplementarność

20. Kościelna wspólnota jest, ujmując rzecz jeszcze ściślej, jednością „organiczną”, analogiczną do jedności żywego i sprawnego ciała. Odnacza się ona w istocie współistnieniem wielorakich powołań i stanów, tajemnic, charyzmatów i zadań, które, choć różne, są w stosunku do siebie komplementarne. Ta różnorodność i komplementarność sprawia, że każdy świecki pozostaje w relacji do całego ciała i sam wnosi do niego swój własny wkład.

Organicznej jedności mistycznego Ciała Chrystusa szczególną uwagę poświęca Paweł apostoł. Związłą interpretację tej bogatej nauki możemy znaleźć na kartach Soboru. Jezus Chrystus, czytamy w Konstytucji *Lumen gentium*, „udzielając (...) Ducha swego, braci swoich, powołanych ze wszystkich narodów, ustanowił w sposób mistyczny jako ciało swoje. W ciele tym życie Chrystusowe rozlewa się na wierzących (...). Jak zaś wszystkie członki ciała ludzkiego, choć jest ich wiele, tworzą przecież jedno ciało, tak też i wierni w Chrystusie (por. 1 Kor 12, 12). Również w budowaniu ciała Chrystusowego istnieje różnorodność członków i funkcji. Jeden jest Duch, który rozmaite swe dary rozdziela stosownie do bogactwa swego i do potrzeb posługiwania, ku pożytkowi Kościoła (por. 1 Kor 12, 1-11). Wśród darów tych góruje łaska Apostołów, których powadze sam Duch poddaje nawet osoby obdarzone szczególnym charyzmatem (por. 1 Kor 14). Tenże Duch, sam przez się, mocą swoją i wewnętrznym spojeniem członków jednocząc ciało, tworzy i nakazuje miłość wzajemną między wiernymi. Stąd, jeśli jeden członek cierpi, wspólnie z nim cierpią wszystkie członki; a jeśli jeden członek czci doznaje, wszystkie członki wspólnie z nim się radują (por. 1 Kor 12, 26)”.

Jeden i ten sam Duch stanowi zawsze dynamiczną zasadę jedności i różnorodności Kościoła i w Kościele. Czytamy dalej w Konstytucji *Lumen gentium*: „Abyśmy zaś w Nim [Chrystusie] nieustannie się odnawiali (por. Ef 4, 23), udzielił nam Ducha swego, który będąc jednym i tym samym w Głowie i członkach, tak całe ciało ożywia, jednoczy i porusza, że działanie Jego porównywać mogli święci Ojcowie z funkcją, jaką spełnia w ciele ludzkim zasada życia, czyli dusza”. W innym miejscu Sobór wypowiada słowa szczególnie bogate w treść i cenne dla zrozumienia „organiczności”, charakteryzującej komunie kościelną, także pod kątem jej nieustannego wzrastania do komunii doskonałej: „Duch mieszka w Kościele, a także w sercach wiernych jak w świątyni (por. 1 Kor 3, 16; 6, 19); w nich przemawia i daje świadectwo przybraniu za synów (por. Ga 4, 6; Rz 8, 15-16 i 26). Prowadząc Kościół do wszelkiej prawdy (por. J 16, 13) i jednocząc we wspólnocie (in communione) i w posłudze, uposaża go w rozmaite dary hierarchiczne oraz charyzmatyczne i przy ich pomocy nim kieruje oraz owocami swoimi go przyozdabia (por. Ef 4, 11-12; 1 Kor 12, 4; Ga 5, 22). Mocą Ewangelii utrzymuje Kościół w ciągłej młodości, ustawicznie go odnawia i do doskonałego zjednoczenia z Oblubieńcem prowadzi. Albowiem Duch i Oblubienica mówią do Pana Jezusa: Przyjdź! (por. Ap 22, 17)”.

Tak więc kościelna komunia jest darem, wielkim darem Ducha Świętego. Świeccy winni przyjmować ten dar z wdzięcznością i przez całe życie podchodzić do niego

z głębokim poczuciem odpowiedzialności. Konkretnym wyrazem tej postawy jest ich udział w życiu i posłannictwie Kościoła, któremu służą, poprzez różne i komplementarne posługi oraz charyzmaty.

„Świecki katolik nie może nigdy zamknąć się w sobie, odizolować się duchowo od wspólnoty, lecz musi żyć w nieustannym kontakcie z innymi, z mocnym poczuciem braterskich więzi, przepełniony radością płynącą z jednakowej godności oraz świadomy wspólnej odpowiedzialności za to, by wielki skarb otrzymany w dziedzictwie wydał owoce. Duch Pański obdarza świeckiego, podobnie jak innych ochrzczonych, licznymi charyzmatami, zachęca go do różnych posług i zadań, przypomina mu — tak jak przypomina innym w odniesieniu do niego — że wszystko to, co go wyróżnia, nie jest większą godnością, lecz specyficzną dla niego, komplementarną zdolnością służenia. (...) Tak więc charyzmaty, urzędy, funkcje i posługi świeckiego katolika istnieją we wspólnocie i dla wspólnoty. Są uzupełniającym się nawzajem bogactwem, mającym służyć dobru wszystkich pod mądrym kierownictwem pasterzy” (św. Jan Paweł II, Uroczysta homilia na zakończenie VII Zwyczajnego Zgromadzenia Synodu Biskupów, 30.10.1987).

Nowa pomoc

Jeszcze raz w imieniu obdarowanych serdecznie dziękujemy wszystkim ofiarodawcom i tym, którzy zbierali i rozwozili żywność w ramach świątecznej zbiórki organizowanej przez Caritas. W akcję zaangażowanych było ponad 50 osób, zebraliśmy ok. 600 kg artykułów spożywczych, z czego większość trafiła do naszych parafian. Skompletowaliśmy 80 paczek i obdarowaliśmy ok. 40 rodzin i osób samotnych z naszej i sąsiednich parafii.

Chcemy kontynuować podobną formę pomocy przez cały rok, dlatego serdecznie zachęcamy do składania w koszu pod chórem produktów z długim terminem przydatności do spożycia. Podarowane produkty „wymuszają” również na nas – osobach z Diakonii miłosierdzia i współpracujących, odwiedziny osób w potrzebie, co bywa jeszcze cenniejsze od ofiarowanej żywności.

Ponadto zainspirowani akcją „Społeczna lodówka” fundacji „Weźpomóż.pl”, chcemy spróbować zorganizować podobną pomoc w naszej parafii. W „społecznej lodówce” wygląda to tak: Masz za dużo jedzenia – wkładasz je do wspólnej lodówki stojącej w znanym powszechnie miejscu, a potem każdy chętny może z niego skorzystać. Dzięki temu zamiast wyrzucać nadmiar jedzenia, dzielisz się nim z każdym, kto tego potrzebuje. Oczywiście można też dzielić się nie tylko tym, co nam zbywa, ale też specjalnie zakupić żywność, by przeznaczyć ją na ten cel.

My proponujemy formę nieco inną: Chcesz podzielić się jedzeniem – wkładasz je do kosza znajdującego się w kościele pod chórem (opakowane i opisane, nieprzeterminowane) w dowolnej porze dnia, a my codziennie po Mszy św. wieczornej odbieramy je i rozwozimy potrzebującym.

Gorąco zachęcamy wszystkich do przyłączenia się do nas lub współpracy z naszą grupą. Zawsze jest ktoś obok, kto potrzebuje naszej pomocy.

W imieniu Diakonii miłosierdzia, Michał Przygoda

Intencje Mszalne

Niedziela 20.01 – II Niedziela Zwykła

8:00 + Jadwigę (r.) i Emilianę Adamików

10:00 + Alfreda Sendalę (8 r.), Annę i Feliksa Ściubidłów

12:00 Za parafian

17:00 + Wandę (10 r.), Czesława, Dariusza, Rafała Olszewskich, Helenę Palacz

Poniedziałek 21.01 – wspomnienie św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy

17:00 + Stefana Biernackiego od Ośrodka Częstochowskiego „Elium”

18:00 + Stanisława i Pelagię Kozuchów

Wtorek 22.01

17:00 + Stanisławę Soluch od wójta gminy i pracowników Urzędu Gminy

18:00 + Barbarę Kozak (r.)

Środa 23.01

7:00 O nawrócenie ojca i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny

18:00 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2.) O Boże błogosławieństwo dla fundatorów i budowniczych organów pizczałkowych

3.) + Daniełę Tukaj od dyrekcji i pracowników Szkoły Podstawowej we Wręczycy Wielkiej

4.) + Stanisławę Soluch od kolegów syna z Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej PSP nr 3 w Częstochowie

5.) + Stefana Cebulę od żony Heleny

6.) + Jerzego Lizureja od Sabiny z rodziną

7.) + Bożenę Buchowiecką (13 r.), Zenona Duszyńskiego

Czwartek 24.01 – wspomnienie św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła

7:00 O nawrócenie pracowników mediów walczących z Bogiem i Kościołem

18:00 + Danutę Marczyk od wnuczki Dominiki z mężem

Piątek 25.01 – święto nawrócenia św. Pawła Apostoła, zakończenie tygodnia modlitw o jedność chrześcijan

18:00 1.) + O jedność chrześcijan

2.) + O potrzebne łaski dla pewnej rodziny

18:40 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 26.01 – wspomnienie św. biskupów Tymoteusza i Tytusa

9:00 + Józefę (26 r.) i Władysława Paturejów, Czesława Chudego

18:00 + Jana, Władysławę, Marię, Piotra i Jadwigę Gębusiów, Tadeusza, Marię, Franciszka i Barbarę Kopaczów

Niedziela 27.01 – III Niedziela Zwykła

- 8:00** + Witolda Kozaka (10 r.) oraz zmarłych z rodziny Kozaków i Lewickich
- 10:00** + Józefa (10 r.) i Apolonię Kuców, Stanisławę i Stanisława Soluchów, zmarłych z rodz. Kuców i Soluchów
- 12:00** O Boże błóg. dla Jędrzeja Drażka z okazji roczku oraz dla całej rodziny
- 17:00** + Józefę i Franciszka (r.) Kasprzaków, Henryka Kasprzaka, Sabinę i Krzysztofa Popczyk (r.), Mariana, Władysławę i Józefa Kluczniaków

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00, Diakonia

miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447), Diakonia

wyzwolenia – pierwszy piątek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881